

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Canonem Sacrificii Missae, Vti & reliquas eiusdem
Partes Brevis Ac Lvcvlenta, & ad pietatem vtilis Expositio**

Veken, Frans van der

Coloniae, 1644

§ 5. Nobus quoque peccatoribus

urn:nbn:de:hbz:466:1-9878

stri hinc vident, illud Christianæ philo-
sophiæ placitum nobis dictari audia-
mus a: Prout vultis ut faciant vobis ho-
mines, (breui fortè in eodem purgantis
flammæ cruciatu futuris, & quidem
propter presentis Sacrificij negligentias
atque defectus.) & vos facite illis simi-
liter. a Luc. 6.

§. V.

Nobis quoque peccatoribus.

SCitè ad Dioscorum scripsit Augusti-
nus a: vt olim Demosthenes ter ro-
gatus, quid præcipuum esset in orato-
ria facultate, ter respondit esse Pronun-
ciationem: (alij id referunt de Actio-
ne) ita si de præceptis Christianæ reli-
gionis rogaretur, semper responsu-
rum, *Humilitatem*. Quod cum in com-
muni Christianorum vita verissimum
sit: magis tamen in Sacerdotali, & ma-
ximè in præsentis Missæ officio obtinet
locum. Atq; hinc Ecclesia inter tot alios

G 3 vir-
a Epist. 56.

virtutis huius indices ritus, sacrum Canonis silentium tribus hisce voculis interrumpi mandauit: quibus Sacerdos, postquam pro aliorum peccatis Sacrificia obtulit, se quoque *circumdatum infirmitate* a, & peccatorem agnoscat. Non quod ullius peccati mortalis sibi conscius existat: procul enim ab aris, quos illius conscientia grauat, ne percutiat eos Dominus cum Oza b: sed quod ab Apostolo c didicerit, *Nihil mihi conscius sum: sed non in hoc iustificatus sum: qui autem iudicat me, Dominus est;* & à Sapiente d: *Quis potest dicere, Mundum est cor meum: purus sum à peccato?* Mundo quidem corde esse quis potest, idq; probabiliter & prudenter existimare: sed eâ certitudine id dicere non potest, quæ omnem formidinem, timoremque excludat, quemadmodum contra *vanam* Nouatorum *fiduciam*, & *ab omni pietate re-*

mo-

a *Hebr. 5.* b *2. Reg. 6.* c *1. Cor. 4.*
d *Prou. 20.*

*motam, Tridentinum Concilium a de-
finiuit: vt omittam humilitatem non
spectare, ad quid per diuinam gratiam
simus euecti: sed quid naturæ nostræ
relictæ conditio ferat. Quod ex S. Au-
gustino expendens Concilium Arausi-
canum b ita verissimè pronunciauit:
Nemo habet de suo nisi mendacium &
peccatum: si quid autem habet homo
veritatis & iustitiæ, ab illo fonte est
quem debemus sitire in hac eremo.*

*Ad quem diuinæ gratiæ, æternæq;
vitæ fontem aspirans Sacerdos, post
diffidentiam sui ex peccatorum confi-
deratione conceptam, spem erigit in
multitudinem miserationum diuinarū,
ex eaq; partem aliquam & societatem
cum Sanctis sibi donari, submississimè
petit, & in eorum consortium, non
pro meritorum æstimatione, sed veniæ
indulgentiâ, admitti. Dicitur porro
multitudo miserationum diuinarum,*

G 4 ita

a Sess. 6. c. 9. b Araus. 2.

Can. 22.

ita præunte Propheta in Carmine
 pœnitentiæ *a*, & explicante Ecclesia
 in Eucharistica oratione: *Deus, cuius misericordia non est numerus, & bonitatis infinitus est thesaurus.* Nec
 vnâ sanè alterâve miserationem
 nobis ad salutem sufficere, facilè in-
 telliget, quisquis Scholasticam diui-
 norum auxiliorum diuisionem in præ-
 uenientia, comitantia, subsequencia,
 eorumque necessitatem non solùm ad
 bene agendum, sed mala etiam ca-
 uenda, & in vitæ finem perseueran-
 dum, vel extremis labris degustarit.
 Pars verò, quæ cum Sanctis petitur,
 nullam ipsorum gloriæ diuisionem de-
 signat, sed similem sortem, siue hæ-
 reditatem: hoc enim sensu pars sæpius
 sumitur in Scriptura, vt *b*, *Non est no-
 bis pars in David, neque hereditas in
 filio Isai.* Et alibi *c*: *Non est tibi pars
 neque sors in sermone isto.* Pia igitur fi-
 ducia exercetur communicandi cum

San-

a Psal. 50. b 2. Reg. 20. c Act. 8.

Sanctis in gloria: atque adeo etiam
in gratia præsentis vitæ, charitate, re-
ligione, cæterisque virtutibus: nam
hic etiam locum habet illud Apostoli a,
Si tamen compatimur, ut & conglorifi-
cemur. Meritorum denique æstimatio,
quam deprecamur, non de bonis iusti-
tiæ meritis; quæ in pretio esse apud
Deum inter Catholicos constat: sed
de malis meritis siue peccatis accipi de-
bet, ut vel ex opposita *venia largitione,*
quam imploramus, sat liquet. Esse au-
tem tam bona, quam mala merita, pro-
bat illud, quod D. Augustinus b scribit:
S. Paulum post bona merita consecutum
coronam, qui post multa mala merita
consecutus est gratiam.

Porro Martyres, qui hîc commemo-
rantur, diuersi sunt ab ijs, quorum spe-
cialis memoria ante Consecrationem
habita: & quidem omnes, si cum sen-
tentia cõmuniori, nomine Ioannis, non
Euangelistam, sed illum, quo *inter natos*

G 5
b de grat. & lib. arb. c. 6.

mulierum non surrexit maior a, intelligamus. Atque ita decebat, inter hosce purpuratos partim præcedentes, partim subsequentes, medium veluti apparere Summum Pontificem nostrum, Virginesq; quæ hic Martyribus miscentur, *sequi Agnum quocumque ierit b*, etiam ad incruentum altare, quæ iunctâ Martyrij laureâ olim ad cruentum comitari non detrectarunt.

Disquirunt hîc multi, cur censeantur eo ordine, numero, delectu: & quorundam rationes probabiles reddunt: sed in alijs locum fortè habet illud apud Iureconsultos *c* vulgatum, *Non omnium, quæ à maioribus constituta sunt, ratio reddi potest*: non quod ratione, qui ita constituerunt, caruisse censeantur; sed quod plura viderint sapientissimi legum authores, quàm assequi vulgò possimus. Idq; præsertim de illis religionis nostræ Principibus præ-

a Matth. 11. b Apoc. 14. c l. 20.

D. de leg.

sumendum, quibus Christus *testamentum suum super Sacrificia ordinandum* a commisit. Datur hîc interim, & in similibus ab Ecclesia præscriptis, Sacerdoti occasio simplicis obedientiæ exercendæ, quæ solâ præcipientis auctoritate contenta, haud illubenter subinde præcepti rationes ignorat.

a Psal. 49.

§. VI.

Per quem hæc omnia, Domine, semper bona creas, &c.

QVI totius Christianæ œconomîæ finis decantatus est ab Angelis *a, Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus bonæ voluntatis*, eundem Ecclesia in hoc Sacrificio ubique sibi propositum habet. Hinc passim precibus diuinas miscet laudes, & laudibus preces, ut cum hæ pacem, beatitudinemq; impetrant, illæ gloriam Deo reddant.

G 6 Oc-

a Luc. 2.